

Arrest

nr. 65 528 van 12 augustus 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 27 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNEYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka. Sinds 1998 zou u lid geweest zijn van de "BNP" (Bangladesh Nationalist Party). In 2000 zou u benoemd zijn tot "publicity secretary" in uw regio. Op 17 juli 2009 zou iemand in uw regio vermoord zijn. U zou later die dag vernomen hebben dat u van deze moord verdacht werd. Volgens u zou de Awami League hierbij betrokken zijn. Zij zouden ook uw huis in brand hebben gestoken. U zou uw regio verlaten hebben. U verbleef tot 30 september 2009 nog in Bangladesh en toen stak u de grens met India over. U zou naar Mumbai gegaan zijn, waar u op een schip met bestemming Italië werd gezet. U zou doorgereisd zijn naar België, waar u in november 2009 een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielerlaas legt u volgende documenten voor: uw juridische documenten en vertalingen, tweegeboorteaktes en een partijbrief.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen kan er noch aan uw profiel van politiek activist, noch aan uw hieruit voortvloeiende problemen, enig geloof worden gehecht. Zo kunt u vooreerst uw identiteit niet ontegensprekelijk aantonen. U legde twee soorten geboorteaktes voor, maar hier staan geen foto's op, zodat het om iedereen kan gaan. U verklaarde dat u in Bangladesh een identiteitskaart had, maar die zou bij een brand verloren zijn gegaan (gehoorverslag CGVS p. 3). Uw bewering dat uw huis afgebrand was, kon u echter op geen enkele manier staven. U gaf aan te begrijpen dat u niet kon bewijzen de persoon te zijn die in de door u voorgelegde juridische documenten wordt vermeld (gehoorverslag CGVS p. 3).

Wat betreft uw politiek profiel dient te worden opgemerkt dat gezien uw beperkte kennis en uw vage antwoorden, er geen enkel geloof meer gehecht kan worden aan uw bewering een politieke activist voor de "BNP" te zijn. Zo kende u vooreerst de officiële naam van uw partij niet. U verklaarde uitdrukkelijk en herhaaldelijk dat "BNP" voor "Bangladesh National Party" zou staan, terwijl dit eigenlijk "Bangladesh Nationalist Party" moet zijn, iets dat bevestigd wordt door de hoofding van uw partijbrief (gehoorverslag CGVS p. 4). Na confrontatie erkende u uw fout zonder een verklaring te bieden. Daar u beweerde al lid te zijn van deze partij sinds 1998, mag er toch van u verwacht worden dat u de naam van uw partij zou kennen. Voorts kon u niet met zekerheid zeggen wanneer uw partij de nationale regering vormde in Bangladesh. Uit publieke bronnen blijkt dat de "BNP" tussen 1991 en 1996 en opnieuw tussen 2001 en 2006 de nationale regering vormde in Bangladesh. U verklaarde dan weer dat de "BNP" de regering vormde van 1990 tot 1994 en later verklaarde u dat toen u lid werd van de "BNP" in 1998 zij de nationale regering vormden, maar toen u benoemd werd tot "publicity secretary" in 2000 zou de Awami League reeds de macht in handen hebben. Wanneer de tussenliggende verkiezingen dan plaats hadden moeten vinden, kon u niet duiden (gehoorverslag CGVS p. 4). Voorts verklaarde u dat u tussen 1998 en 2000, niet veel politieke activiteiten had, maar gevraagd naar een concreet voorbeeld hiervan, beweerde u dan weer dat u zo veel vergaderingen bijwoonde dat u onmogelijk een concreet voorbeeld kon geven (gehoorverslag CGVS p. 5). U gevraagd wat uw functie als "publicity secretary" juist inhield, kwam u niet verder dan de algemene bewering dat u publiciteit maakte voor uw partij (gehoorverslag CGVS p. 5). U gevraagd naar concrete voorbeelden van uw activiteiten, kon u met moeite één concreet voorbeeld geven (gehoorverslag CGVS p. 5). Er werd u gevraagd tot wanneer u juist de functie van "publicity secretary" had en u beweerde dat u deze functie had tot u het land verlaten had; het was zelfs mogelijk dat u deze functie nu nog steeds zou hebben. Er werd u echter gewezen op de inhoud van partijbrief waaruit blijkt dat uw functie maar had tot juni 2009 (gehoorverslag CGVS p. 5). Dat u dit niet zou weten, ondanks de inhoud van uw brief ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde banden met de "BNP".

Hierdoor kan er logischerwijze ook geen geloof meer worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van uw politieke activiteiten vervolgd werd. De ongeloofwaardigheid van deze ingeroepen vrees blijkt verder uit deze elementen. U legde drie bundels juridische documenten voor. Deze documenten werden echter op geen enkele manier geauthenticeerd. U beweerde dat uw vader deze kopies waarschijnlijk via een advocaat van de bevoegde rechtbank verkregen had. Men kan dan ook verwachten dat deze documenten afgestempeld en gezegeld worden door de uitvaardigende instanties. Op uw juridische documenten komt echter geen enkele stempel, zegel, enz. voor wat het geloof in de authenticiteit ernstig in het gedrang brengt, temeer daar u niet zeker weet hoe uw vader deze documenten in handen kreeg (gehoorverslag CGVS p. 7). Voorts verklaarde u op 17 juli 2009 's avonds van een vriend vernomen te hebben dat u van een moord beschuldigd werd en dat u als derde op de lijst van verdachten vermeld staat. Daar het eerste juridische document dat uitgevaardigd werd, uw "FIR" (First Information Report) pas op 18 juli 2009 opgesteld werd, is het ongeloofwaardig dat uw vriend reeds een dag eerder wist dat u als derde op de lijst van verdachten zou staan (gehoorverslag CGVS p. 6, 8). Voorts breekt de vaststelling dat u geen enkele interesse toont in deze zaak, de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af. Van iemand die van moord beschuldigd wordt, mag toch enige interesse verwacht worden. U gaf aan dat uw vader misschien een advocaat had gecontacteerd, maar u kende de naam van deze persoon niet, noch sprak u hem/haar ooit persoonlijk (gehoorverslag CGVS p. 7). Uw verklaring dat u dit niet nodig vond, is gezien de ernst van de aanklacht bevreemdend. U beweerde dat u deze documenten reeds een jaar in uw bezit heeft in België, maar in die tijd nam u zelfs niet de moeite om ze eens door te lezen (gehoorverslag CGVS p. 8). U wist dan ook opvallend weinig over de inhoud

van deze zware aanklacht tegen u. U kende de volledige naam van het slachtoffer niet, u wist niet zeker hoeveel verdachten er zijn en u kon slechts twee bijnamen van de andere beschuldigen geven, hun echte namen kende u niet (gehoorverslag CGVS p. 6, 7, 8). Voorts wist u niet wie de klacht had neergelegd, of onder welke artikels u aangeklaagd wordt (gehoorverslag CGVS p. 8). Al deze elementen zijn simpelweg in uw juridische documenten terug te vinden. Uw totale gebrek aan kennis en interesse in deze moordzaak die boven uw hoofd zou hangen, breekt de ernst en geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees volledig af. Tenslotte dient nog opgemerkt dat er volgens uw chargesheet een antecedentenonderzoek naar u werd gedaan, waaruit diende te blijken dat u een actief lid van de "BNP" was. Het politieonderzoek meldt echter dat u een "organising secretary" was, terwijl u steeds beweerde een "publicity secretary" te zijn (gehoorverslag CGVS p. 8). Dit bevestigt nogmaals de ongeloofwaardigheid van zowel uw aangemeten politieke profiel als uw ingeroepen vrees voor vervolging. Tenslotte dient nog opgemerkt dat uw beschrijving van uw vluchtroute vaag en stereotiep was, waardoor de indruk ontstaat dat u uw werkelijke vluchtroute probeert achterwege te houden. U verklaarde de grens tussen Bangladesh en India overgestoken te zijn, waarbij u zich diende te identificeren met een paspoort. U kon enkel de naam op dit paspoort aangeven en het vermoeden dat het om een Bengaals paspoort zou gaan; andere details van dit paspoort kon u niet verschaffen (gehoorverslag CGVS p. 3). U verklaarde vanuit Mumbai een schip naar Italië genomen te hebben. Hoewel u een maand op dit schip zat, kon u nauwelijks enig detail over dit schip, zoals naam, kleur, vlag, bemanning, enz. verschaffen. U kon enkel aanhalen dat het hier misschien om een Indisch schip ging met containers (gehoorverslag CGVS p. 3, 4). Uw antwoorden waren dus zeer vaag en stereotiep en vermogen dan ook niet de werkelijkheid te achterhalen. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De authenticiteit van uw juridische documenten mag betwijfeld worden. U kon niet aannemelijk maken dat u de persoon bent die in uw geboorteaktes vermeld staat. Uw partijbrief kan gezien de lacunaire verklaringen betreffende uw politieke engagement de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste onderdeel voert verzoeker de schending aan van het artikel 1A van de Conventie van Genève, van de artikelen 48/3, 52, 51/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker verwijst vooreerst naar het Verdrag van Genève en geeft een theoretische uiteenzetting weer aangaande de begrippen vluchteling en vervolging. Vervolgens geeft hij een theoretische uiteenzetting weer omtrent de bewijslast.

In een volgende onderdeel bespreekt verzoeker het motief van de commissaris-generaal dat verzoeker een gebrekkig kennis heeft over de partij van de BNP.

Verzoeker stelt niet akkoord te gaan met de commissaris-generaal daar hij oordeelt dat verzoeker onvoldoende kennis zou hebben van de partij BNP. Verzoeker geeft aan dat dit hem werd gevraagd tijdens zijn interview van 19 april 2011, maar is de mening toegedaan dat dit enkel detailpunten betreffen en argumenteert dat uit het verhoor blijkt dat hij over alle essentiële elementen van de werking van de partij geen gebrekkige kennis heeft.

In een tweede onderdeel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst vooreerst naar het voormelde artikel en citeert dit artikel. Hij argumenteert verder dat hij in geval van terugkeer naar Bangladesh zijn leven riskeert en dat hij zoals hij reeds heeft uiteengezet zijn huis heeft zien afbranden en hij dus weet dat hij wordt bedreigd en het risico loopt gedood te worden in geval van terugkeer. Dit is volgens verzoeker duidelijk een risico van onmenselijke en ontorende behandeling en voert aan dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend en de bestreden beslissing moet worden vernietigd.

Verzoeker vraagt dan ook om de bestreden beslissing te vernietigen en hem de status van politiek vluchteling toe te kennen in de zin van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of subsidiaire beschermingsstatus in de zin van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In de aanhef van zijn middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 52 en 51/7 van de vreemdelingenwet, doch zet hij op geenszins uiteen op welke wijze de bestreden beslissing de voormelde artikelen schendt. Het komt de Raad niet toe te raden naar de wijze waarop een rechtsregel geschonden is. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Uit de bestreden beslissing blijkt de commissaris-generaal motiveerde dat verzoeker zijn identiteit niet ontegensprekelijk kon aantonen, dat hij zeer beperkte kennis heeft en vage antwoorden gaf omtrent de toelichting die hem werd gevraagd van zijn bewering dat hij politiek activist was bij de BNP. Verder stelde de commissaris-generaal vast dat de neergelegde juridische documenten niet konden worden aangenomen als bewijs ter staving van de verklaringen van verzoeker. Ook de verklaringen van verzoeker omtrent zijn vluchtroute werd bestempeld als vaag en stereotiep.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319)

Wat betreft de argumentatie van verzoeker tegen het motief van de commissaris-generaal dat verzoeker niets zou kennen over de partij BNP verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vooreerst naar het relevante onderdeel van de bestreden beslissing:

“(…)Wat betreft uw politiek profiel dient te worden opgemerkt dat gezien uw beperkte kennis en uw vage antwoorden, er geen enkel geloof meer gehecht kan worden aan uw bewering een politieke activist voor de “BNP” te zijn. Zo kende u vooreerst de officiële naam van uw partij niet. U verklaarde uitdrukkelijk en herhaaldelijk dat “BNP” voor “Bangladesh National Party” zou staan, terwijl dit eigenlijk “Bangladesh Nationalist Party” moet zijn, iets dat bevestigd wordt door de hoofding van uw partijbrief (gehoorverslag CGVS p. 4). Na confrontatie erkende u uw fout zonder een verklaring te bieden. Daar u beweerde al lid te zijn van deze partij sinds 1998, mag er toch van u verwacht worden dat u de naam van uw partij zou kennen. Voorts kon u niet met zekerheid zeggen wanneer uw partij de nationale regering vormde in Bangladesh. Uit publieke bronnen blijkt dat de “BNP” tussen 1991 en 1996 en opnieuw tussen 2001 en 2006 de nationale regering vormde in Bangladesh. U verklaarde dan weer dat de “BNP” de regering vormde van 1990 tot 1994 en later verklaarde u dat toen u lid werd van de “BNP” in 1998 zij de nationale regering vormden, maar toen u benoemd werd tot “publicity secretary” in 2000 zou de Awami League reeds de macht in handen hebben. Wanneer de tussenliggende verkiezingen dan plaats hadden moeten vinden, kon u niet duiden (gehoorverslag CGVS p. 4). Voorts verklaarde u dat u tussen 1998 en 2000, niet veel politieke activiteiten had, maar gevraagd naar een concreet voorbeeld hiervan, beweerde u dan weer dat u zo veel vergaderingen bijwoonde dat u onmogelijk een concreet voorbeeld kon geven (gehoorverslag CGVS p. 5). U gevraagd wat uw functie als “publicity secretary” juist inhield, kwam u niet verder dan de algemene bewering dat u publiciteit maakte voor uw partij (gehoorverslag CGVS p. 5). U gevraagd naar concrete voorbeelden van uw activiteiten, kon u met moeite één concreet voorbeeld geven (gehoorverslag CGVS p. 5). Er werd u gevraagd tot wanneer u juist de functie van “publicity secretary” had en u beweerde dat u deze functie had tot u het land verlaten had; het was zelfs mogelijk dat u deze functie nu nog steeds zou hebben. Er werd u echter gewezen op de inhoud van partijbrief waaruit blijkt dat uw functie maar had tot juni 2009 (gehoorverslag CGVS p. 5). Dat u dit niet zou weten, ondanks de inhoud van uw brief ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde banden met de “BNP”.(…)”

De Raad wijst erop dat deze bevindingen steun vinden in het administratief dossier, met name het verhoorverslag van 19 april 2009. Verzoeker betoogt dat zijn vage kennis louter details betreffen, doch kan hierin niet worden gevolgd. Zoals blijkt uit het hierboven geciteerde onderdeel van de bestreden beslissing kon verzoeker onder andere niet de correcte naam geven van zijn partij, noch kon hij op een correcte wijze toelichten wanneer zijn partij de nationale regering vormde en wanneer de verkiezingen plaatsvonden. Dit betreffen duidelijk geen details en deze gebrekkige kennis strookt niet met de bewering van verzoeker dat hij lid was van de BNP sinds 1998 en de functie van “publicity secretary” zou uitgeoefend hebben .

De Raad merkt verder op dat verzoeker verder geen enkel motief van de bestreden beslissing betwist en deze motieven blijven dan ook overeind staan.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvlucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verzoeker komt niet in aanmerking voor de vluchtelingstatus in de zin van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft zijn vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag niet aannemelijk gemaakt en evenmin aannemelijk gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat verzoeker zich beperkt in zijn verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn asielaars wat uiteraard niet afdoende is om de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker brengt tevens geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS